

Imre Ábris

„A holtak álmai felett
Szépen virúl a kegyelet
E nyugalom-hazában;
Hús a berek és zöld a hant:
A hála műve megfogant,
S tovább tenyész magában.”

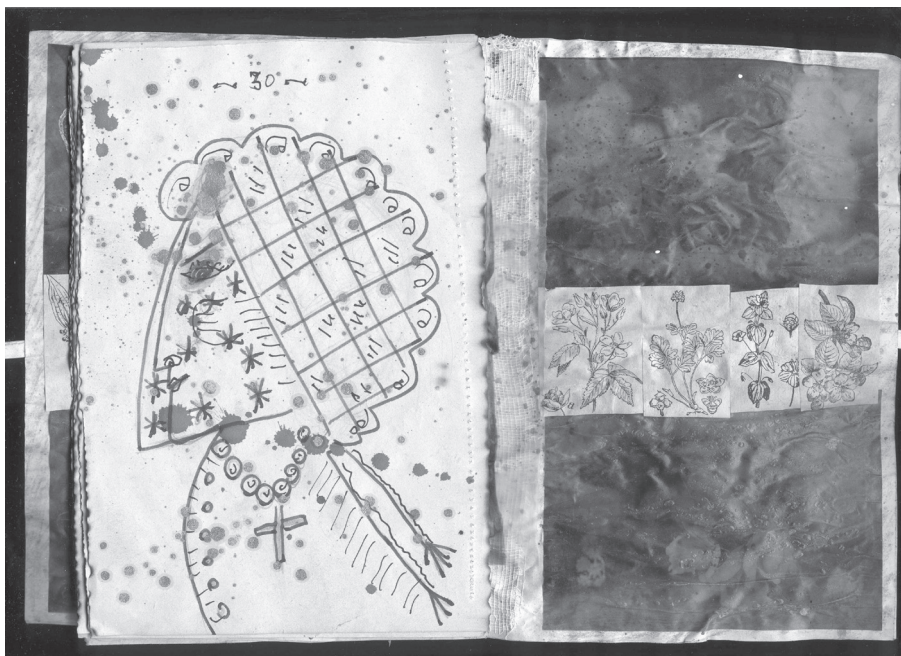
(Arany János)

a temetőben sétálnak halottak napja van
figyelem őket a bokorból

elképzelem hogy mi is megyünk
apa reggel a grafitdarabokat a mosdóban hagyja
anyám égeti a ruhákat ettől lesznek simák
nem tudják
mire gondolok
buszozunk
lengedeznek a bőr kapaszkodók
nyakra feszült
hurkok
apa fémlaskából
odaérünk az erdő mellé
félsz a sötétben mi
nem
mondom
dölyfösen megrántom a vállam
valahol dudál egy vonat
valaki elé ugrott vagy csak a vezető fél egyedül
a gemencpofájú nő
virágait megvesszük
nagyapa kőtablája egészen hátul van
fúj a szél
rövid bolyongás
szorítom a kezüket

nem akarják nem vagyok már
kisgyerek
nem tudják elképzelni sem hogy a nyúlfejű rám vadászik
ahhoz bele kell menni a sötétbe
nem szeretnek erdőben villanykapcsoló
után tapogatózni
helyette meggyújtjuk a virágot
állunk
hallgatunk
nincs mit mondani
nem beszélünk a halá
de ez nem baj legalább olyanok vagyunk mint akik

a temetőben sétálnak halottak napján
befordított fiú figyel a bokorból

© Falcsik Mari pályaműve, grafikus: Syporca Whandal